

Dokoupil

Galerie MIRO Praha

přední strana / front side

KLEINER GELBER JESUS, 2012
(Malý žlutý Ježíš)

akryl a saze na plátně / acrylic and soot on canvas
100 x 80 cm

Nové religiózní obrazy
New Religious Paintings
Neue religiöse Bilder
Новые религиозные картины

Dokoupil

Galerie MIRO Praha

„Umění je dar od Pána Boha. Obdarován je umělec i návštěvníci výstavy. Vystavené obrazy jsou vyjádřením víry v umění.“

Michael Josef Pojezdný, O.Praem.
opat strahovský

„Art is a gift from God. The beneficiaries are both the artist and the visitors to the exhibition. The exhibited pictures are an expression of the faith in art.“

Michael Josef Pojezdný, O.Praem.
Abbot of Strahov

„Die Kunst ist ein Geschenk Gottes, und die Beschenkten sind sowohl der Künstler als auch die Ausstellungsbesucher. Die ausgestellten Bilder sind Ausdruck des Glaubens an die Kunst.“

Michael Josef Pojezdný, O.Praem.
Abt des Klosters Strahov

„Искусство – это дар от Господа Бога. Одаряемые – художник и посетители выставки. Выставленные картины являются выражением веры в искусстве.“

Michael Josef Pojezdný, O.Praem.
Страговский аббат

Dokoupil

Nové religiózní obrazy

Jiří Georg Dokoupil může být považován za ikonu současné české výtvarné scény. Příběh jeho útěku v roce 1968, samotářského utrpení, zvykání, nalézání a nakonec prosazení je příběhem dramatickým, formujícím jeho osobnost. Příběhem, kde v hlavní roli zůstává umění.

Mladičský Dokoupil prožil první roky v emigraci, v kulturním a jazykovém šoku. Prokázal však bojovného ducha, který je jistě i důsledkem jeho raných sportovních aktivit. Dokoupil odešel jako outsider, do Prahy se vrátil v devadesátých letech již jako mezinárodní hvězda současného umění. Jeho umělecká kariéra začala nejprve v útrpném osamění, později na uměleckých školách v Kolíně nad Rýnem a v New Yorku.

Výtvarná skupina Mülheimer Freiheit, založená v roce 1980 v Kolíně nad Rýnem, byla nazvaná podle ulice stejného jména. Zde mělo šest mladých umělců společný ateliér. Byl mezi nimi i J. G. Dokoupil. Tato kolínská skupina vytvořila jedno z nejvýznamnějších uměleckých center v Německu. Brzy se cesty jednotlivých protagonistů rozešly, Dokoupilův vklad však zůstal patřičně zhodnocen. Postmoderní otevřenost i eklektismus byl vystřídán potřebou originality a novátorství. Ne každý může být novátorským tvůrcem, ale Dokoupil vyhovuje naprosto této představě, má k tomu předpoklady a hlavně výsledky. Po otci zdědil kreativitu a po matce senzibilitu, což se ukázalo být dobrou kombinací.

Praha patří mezi několik míst, která si krnovský rodák Jiří Georg Dokoupil oblíbil a tak Praha společně s Madridem, Berlínem, Rio de Janeirem a Tenerife patří mezi jeho nové domovy. Důkazem toho je i nejnovější výstava „Dokoupil – Nové religiózní obrazy“ v osvěceném kostele svatého Rocha – v Galerii MIRO.

Duchovní vypjatě náboženské prostředí staré Prahy i samotného kostela svatého Rocha je působivou scénou Dokoupilovy výstavy. Zde, nad fascinující spleť uliček staré Prahy, nad desítkami pamětihodných kostelů je vystaven soubor prací, které novým způsobem přistupují k jednomu ze základních témat evropské kultury. Přesto je dnes výstava obrazů s náboženskou tematikou v Praze naprosto neobvyklá. Západní Evropa je více zvyklá na moderní i postmoderní umění v sakrálních prostorách. Stačí vzpomenout na Šimovy, Chagalovy a Rauschenbergovy kostelní vitráže nebo dokonce na pozlacený bronzový oltář Život Krista v pařížském kostele Saint Sulpice od Keitha Haringa. Dokoupil se nejvíce proslavil vynalézavostí svých výtvarných technik, především svými obrazy na plátně a akrylovém podkladu, malovanými za pomoci kouře svíček. Touto technikou pracoval i na obrazech vystavených ve

strahovské Galerii MIRO. Neuvidíme zde však neznámější Dokoupilovy motivy, ženské akty nebo skvrnitě leopardy, ale poněkud překvapivě obrazy s náboženskou tematikou, téměř výlučně obrazy samotného Krista, občas doplněné Pannou Marií. Kristus je většinou v trpělivé mučednické póze nebo je zobrazen jako hlasatel a šířitel víry.

Výstava je tedy překvapivá, ale autor byl již dávno přitahován archaickým mýtem a nepřímou navazuje i na starší soubory religiózních obrazů, malovaných ve druhé polovině osmdesátých let a další, menší cyklus z roku 2003. Tehdy se věnoval malbě „Ukřižovaného“. Tato zobrazení Krista vyjadřovala nesmírně expresivním, až destruktivním způsobem především dramatickou křeč a agonii smrti na kříži – téma tak významné v německém umění. Nakonec právě gotický Kolín byl hlavním centrem tvorby takzvaných mystických nebo bolestných Kristů, jedinečných sochařských výtvarů počátku 14. století, šokujících svým naturalismem, paradoxně až neskutečným. V tehdejší Dokoupilově pojetí by jistě bylo možné považovat jeho obrazy „Ukřižovaných“ za dekadentní a skandální. Nejnovější Dokoupilovy obrazy dokládají autorovo duševní vyzrání i nové zkušenosti nabyté zřejmě častým pobytem v jižním katolickém světě. Na nových obrazech je „Vykupitel“ zobrazen beze stop drásavé ironie, spíše navazuje na čistotu nazarénů, ale také na mystiku smrti a bezbřehou křesťanskou oddanost hispánských mistrů.

Negativní kresbou se Dokoupilovi podařilo dosáhnout mysteriózního dojmu, působivého kontrastu mezi světlem a tmou, mezi základními fyzikálními veličinami zásadním způsobem určujícími vnímání světa. Již sama technika kresby plamenem svíce je metodou práce se světlem, kde ovšem světlo plodí tmu. Tedy autor vytváří stíny a tmavé plochy technikou čadivých skvrn. Podobnost s výstavbou obrazu popartového umělce pracujícího s rastry tiskových skvrn je zajímavá. Dokoupilovy často vrstevnaté a překrývající se skvrny jsou ovšem tvárnější měkčí. Vytváří vlastní výtvarný výraz.

Samozřejmě mnohá předchozí Dokoupilova díla se originálně zabývala světlem a tmou. Inspirací byla například i nevhodná expozice zachycená fotoaparátem. Takzvané „nepodařené“ fotografie zaznamenaly přeexponované světlé nebo naopak tmavé skvrny, slité stíny. Tyto světlé útvary, zrakem nezaznamenatelné, ovšem leckdy Dokoupila inspirovaly k pozoruhodným výtvarům. Tentýž obraz převedený metodou svíčkové kresby na plátno většího formátu vyvolával úplně jiné a nové asociace.

Světlo vpuštěné do interiéru vytváří kontrastní hru světla a stínů a ty potom utváří jen základní tvarový reliéf nebo slité plochy světla a stínu bez mezipřechodů. To je podobné takzvané tiskové pérovce nebo světlé odfiltrovanému fotografickému portrétu. S tím rozdílem, že kresba sazemi zjevně poskytuje zároveň i množství valérů – odstínů, které autor využívá. Jeho leopardi jsou tématem jistě pečlivě promyšleným, neboť poskytují ideální možnosti doložit, co může autor „svíčkovou“ metodou dokázat.

Slunce a světlo samo je v mnoha kulturách symbolem božství. A tedy i „Vykupitel“ zářící a vyzařující je blíže ke ztotožnění se se světlem. (Je světlem, které vede). Slunce, nejvyšší světelná energie proměňuje noc v den, je pohyblivou světelnou energií, která neustále proměňuje úhel pohledu i kvalitu světla. Světlo tu je Dokoupilovi ohnivou zlatavou září, která střídá tradiční černobílou kresbu charakteristickou pro kresbu sazemi. Právě světlo a barva je jedním z nejvýraznějších motivů nové autorovy kolekce. Barva vyniká především v kontrastu s temnými „Ukřižovanými“ z roku 2003.

Dokoupil stále zkouší nové přístupy a techniky a tak se v průběhu proměn sám proměňuje. Z rebelujícího mladíka z ateliéru v kolínské ulici Mülheimer Freiheit k malíři „Spasitele“? Pro někoho možná přílišný rozsah.

Ale Dokoupil je autor nejen kreativní, ale i přemýšlivý, zajímá se o nejsoučasnější tendence, stejně jako o historii umění. A tak musel opět narazit na téma „Spasitele“ a jeho vykupitelské oběti. Není možné žít ve stínu kolínského Dómu a neuvažovat někdy o křesťanství. Cestovat po iberském světě, zajímat se o Buddhu a staré mistry a nepřemýšlet o náboženství. A nakonec hovořit se starými zdmi Prahy a nepoznat tu duchovní rozpolcenost, dramata víry v její historii. Tak jak je zachytil Julius Zeyer v pražské Legendě o krucifixu. Atmosféru mysteriózní tíže Prahy, kde v podhradí fanaticky ambiciózní sochařka dona Flavia zavraždila svůj model, aby uviděla Kristovu agonii a mohla dokončit svůj krucifix. Její model, zbídačelý Čech se obětoval pro slastnou vizi českého mučedníka. V obraze barokní Prahy se tu promítají surrealistický výjev lásky, velkolepé sny i gigantické realizace baroka. Zeyerova pobělohorská Praha je Prahou katolických Španělů, italských umělců, oportunistických měšťanů a ožebračených Čechů. V dopisu J. V. Sládkovi se sám Zeyer podivil „pražskému citu“ své povídky. A podivná byla i tehdejší dobová souvislost. Na konci 19. století již jasně vyvěralo silné národní hnutí.

Dokoupilovi nejsou inspirací české barokní zázraky a snad ani tajemné pražské stíny. Spíše studuje hispánské mistry. Jejich duch je však právě v Praze výrazně přítomen. Souvislost s „pražským citem“ Zeyerovy povídky a souvislost s jeho Prahou 19. století vidím i v jakési barvotiskové dekadenci symbolů, a v pocitu ztráty - Zeyer tuší, že Praha se rychle mění, a duch staré Prahy zmizí. A přesto, kolikrát od té doby Praha zmizela a stále je tu - magická. Ale opět ohrožena vševládným obchodem a globálním turismem.

Zásadní dojem a zásadní znepokojení novým Dokoupilovým obrazům dodává inverze - negativní zobrazení. To může připomínat i takzvané „Černé Madony“, poukazující až k předkřesťanským ženským kultům „Bohyň Země“. Negativní projekce neproměňuje Krista v černocho, natolik jsme trénovaní moderním výtvarným uměním, že nečteme pouze logickou skladbu barev. Kristus zůstává svým typem, svou ikonou. Co se však nejvíce změnilo, to je Kristův pohled. Ta výmluvná hra očí je vždy na portrétu tím nejcitlivějším ze zobrazovaného. V inverzi nás znejišťuje. Přesto, existují oční cvičení, která způsobí, že naše vnitřní projekce

dokáže vidět negativ pozitivně. Ale i bez cvičení máme určité schopnosti číst tyto veledůležité informace. Nakonec celé malířství je projekce iluzí a vlastně podle Platóna stejně tak i náš obraz světa.

Motivy a obrazy důvěrně známé, jakým je třeba typ trpícího Krista, zvedajícího oči v sloup nebo zmučeného Krista hledícího k zemi, jsou tedy i v negativním provedení povědomé a blízké. Umíme číst i tyto negativy známých symbolů, jako technicky proměněné logo nebo už vnímáme jiný typ zobrazeného, jinou výpověď? Jistě, vnímání je individuální, podle osobních zkušeností a schopností. Každopádně jde o zajímavé obohacení tématu, o tvůrčí přístup nejen k technice, ale tím i k jinému vnímání výtvarného symbolu Krista, který byl po staletí jedním z největších témat evropské historie umění.

Petr Štěpán

Dokoupil

New Religious Paintings

Jiří Georg Dokoupil may be regarded as an icon of the contemporary Czech art scene. The story of his escape in 1968, his solitary suffering, adaptation, discovery and final establishment is a dramatic one, and one that forms his personality. It is a story in which art remains at the forefront.

The young Dokoupil experienced his first year in emigration in cultural and linguistic shock. He exhibited, however, a combative spirit, which was certainly also a result of his early sporting activities. Dokoupil left as an outsider and returned to Prague in the 1990s as an international star of contemporary art. His artistic career began at first in compassionate solitude, and later in art schools in Cologne and in New York.

The artists' collective Mülheimer Freiheit, established in 1980 in Cologne, was named after the eponymous street. Six young artists had a common studio there. J. G. Dokoupil was among them. This Cologne group created one of the most important artistic centres in Germany. Soon, the paths of its individual protagonists parted. Dokoupil's input, however, remained appropriately appreciated. His postmodern openness and eclecticism alternated with the necessity for originality and innovation. Not everyone can be an innovative artist, but Dokoupil absolutely fits this description. He has the prerequisites for it and, most importantly, the results. He inherited from his father creativity and from his mother sensitivity, which has proven to be a good combination.

Prague is one of the many places that the Krnov native Jiří Georg Dokoupil has taken a liking to, and so Prague, as well as Madrid, Berlin, Rio de Janeiro and Tenerife are among his new homes. A proof of this is Dokoupil's latest exhibition "Dokoupil New Religious Paintings" in the deconsecrated Church of St. Rochus – in MIRO Gallery.

The spiritual, religiously charged environment of old Prague, as well as Church of St. Rochus itself, constitutes the impressive backdrop of Dokoupil's exhibition. Here, above the fascinating tangle of alleys of old Prague, above dozens of memorable churches, a collection of works that approach in a new way one of the fundamental themes of European culture is exhibited. Today an exhibition of pictures with a religious theme in Prague is absolutely uncommon. Of course, Western Europe is used to modern and postmodern art in sacred spaces. It is enough to remember Šíma, Chagall and Rauschenberg's church stained glass windows or even Keith Haring's gilded bronze Life of Christ altar in the Church of Saint Sulpice in Paris. Dokoupil made a name for himself above all by

the inventiveness of his artistic techniques, in particular his paintings on canvas with an acrylic ground, painted with the use of candle-smoke. He also used this technique in his paintings exhibited in MIRO Gallery in Strahov. Here we do not see Dokoupil's best known motifs – female nudes or spotted leopards, but, rather surprisingly, pictures with a religious theme, almost exclusively paintings of Christ himself, sometimes with the addition of the Virgin Mary. Christ is depicted for the most part in the pose of the suffering martyr or as the messenger and disseminator of faith.

The exhibition, then, is surprising, but the artist has long been attracted to archaic myth and it is linked indirectly to his older series of religious pictures painted in the second half of the 1980s and another, smaller series from 2003. At that time, he was concerned with the painting of the "Crucified". These depictions of Christ presented, in an extremely expressive, almost destructive way, in particular the dramatic convulsions and agony of death on the cross – a theme very significant in German art. After all, it was Gothic Cologne itself that was the main centre of creation of so-called mystical Christ or Christ in agony, unique sculptural creations from the beginning of the 14th Century shocking in their realism, which was paradoxically almost incredible. In Dokoupil's concept of the time, it would certainly be possible to regard his "Crucified" paintings as decadent and scandalous. Dokoupil's most recent pictures bear witness to the artist's spiritual maturity and his new experiences evidently acquired during his frequent trips to the Southern Catholic world. In his new paintings, the "Redeemer" is depicted without a trace of provocative irony, but rather reflects the purity of the Nazarenes, as well as the mysticism of death and the unflinching Christian devotion of the Hispanic masters.

By means of negative drawing, Dokoupil has succeeded in achieving a mysterious impression and effective contrast between light and dark, between the basic physical quantities that fundamentally determine perception of the world. The technique of drawing with the candle flame is in itself a method of working with light, where, however, the light generates darkness. The artist, then, creates shadows and dark areas by the technique of smoke stains. The similarity to the construction of an image by a Pop Art artist working with the dot matrices of print is interesting. Dokoupil's often layered and overlapping stains, however, are of course more malleable and softer. They create their own artistic expression.

Obviously, many of Dokoupil's previous works dealt originally with light and shade. One inspiration, for example, consisted of bad exposures caught on camera. The so-called "unsuccessful" photographs recorded over-exposed light, or on the contrary dark stains, shadows flowing together. These light shapes, however, unregistered by the eye, sometimes inspired Dokoupil to produce remarkable creations. The same image transferred by

the method of candle-smoke drawing on to the surface of a larger format canvas evokes quite different, new associations.

Light let into an interior creates a contrasting play of light and shade, which then creates only a basic relief of form or interwoven areas of light and shade without an intermediate threshold. This is similar to the so-called print outline drawing or photographic portrait with a filter applied, with the difference that the soot drawing evidently provides also a multiplicity of gradations – shades that the artist takes advantage of. His leopards constitute a theme that has certainly been carefully thought through, because they provide an ideal opportunity to prove what the artist can achieve with the “candle” method.

The sun and light itself are in many cultures the symbol of deity, and the “Redeemer”, then, shining and glowing, is close to being identified with the light. (He is the light that leads). The sun, the greatest light energy, transforms night into day. It is a moving light energy that constantly transforms the point of view and the quality of light. Light is here Dokoupil’s focal point, the golden glow that replaces the traditional black-and-white drawing characteristic of drawing with soot. It is this very light and colour that constitute one of the most distinctive motifs of the artist’s new collection. The colour stands out particularly in contrast to the dark “Crucified” series of 2003.

Dokoupil continuously tries new approaches and techniques and thus in the course of the transformations he himself transforms – from the rebellious youth from the Cologne Mülheimer Freiheit street studio to a painter of the “Redeemer”? Perhaps for some too great a scope.

But Dokoupil is an artist who is not only creative, but also contemplative. He is interested in the most contemporary trends as well as the history of art. And so he must again hit upon the theme of the “Messiah” and his redeeming embrace. It is not possible to live in the shadow of the Cologne steeple without considering Christianity sometime, nor to travel the Iberian world, take an interest in Buddha and the Old Masters and not think of religion. And finally, it is not possible to converse with the walls of old Prague and not recognise its spiritual dichotomy and the drama of faith in its history, as Julius Zeyer captured in his Prague Legend of the Crucifix; the atmosphere of the mystery-laden Prague, where in the castle keep the fanatically ambitious sculptress Donna Flavia murders her model in order to see Christ’s agony and complete her crucifix. Her model, an impoverished Czech, sacrifices himself for his own ecstatic vision of a Czech martyr. In this image of Baroque Prague, a surrealistic manifestation of love, magnificent dreams and the gigantic creations of the Baroque are projected. Zeyer’s post-White Mountain Prague is a Prague of Catholic Spaniards, Italian artists, opportunistic burghers and mendacious Czechs. In a letter to J. V. Sládek, Zeyer himself wondered at the “Prague feeling” of his short story. And

the contemporary context of the period was also peculiar. At the end of the 19th century, a strong nationalist movement had already clearly reared its head.

Dokoupil’s inspirations consist of neither Czech Baroque wonders nor perhaps even mysterious Prague shadows. Rather, he studies the Hispanic masters. Their spirit, however, is distinctly present in Prague. I also see the connection between the “Prague feeling” of Zeyer’s short story and his 19th century Prague in some sort of colour print decadence of symbols and in a sense of loss - Zeyer has the feeling that Prague is rapidly changing and the spirit of old Prague is disappearing. And yet, how many times has Prague disappeared since then and still is here, magical? But again threatened by ubiquitous commerce and global tourism.

Dokoupil’s most recent pictures are given their fundamental impression and fundamental disconcerting feeling by inversion – negative depiction. This may also be reminiscent of the “Black Madonna”, which refers as far back as to feminine pre-Christian “Mother earth” cults. The negative projection does not transform Christ into a black man; so well versed are we in modern fine arts that we do not read alone the logical composition of colours. Christ remains his own type, his own icon. What has changed most of all, however, is Christ’s look. The telling play of the eyes is always the most sensitive thing about the portrayed. In this inversion it discomfits you. Nonetheless, there are eye exercises that allow our internal projection to view negative as positive. But even without such exercises, we have a certain ability to read this all-important information. After all, painting is all the projection of illusions and, according to Plato, so is our image of the world.

We intimately know the motifs and images, such as the type of the suffering Christ, eyes raised to Heaven, or the tortured Christ looking at the ground. They are familiar and close to us, then, even in negative. Are we also capable of reading the negatives of these well-known symbols like a technically transformed logo, or do we now perceive a different type of the depicted, a different testimony? Certainly we perceive them individually, according to our personal experiences and capabilities. In any case it is a matter of an interesting, enriched theme, a creative approach not only to technique, but also to a different perception of the artistic symbol of Christ, who for centuries has been one of the greatest themes of European art history.

Petr Štěpán

Dokoupil

Neue religiöse Bilder

Jiří Georg Dokoupil ist durchaus als Ikone der zeitgenössischen tschechischen bildnerischen Szene zu betrachten. Die Geschichte seiner Flucht im Jahr 1968, das Leiden in der Einsamkeit, die Eingewöhnung, das sich Finden und letztlich das sich Durchsetzen – dies alles zusammen war eine dramatische Geschichte, die seine Persönlichkeit formte. Eine Geschichte, in der die Kunst die Hauptrolle spielte.

Der junge Dokoupil erlebte die ersten Jahre in der Emigration als Kultur- und Sprachchock. Doch er bewies Kampfgeist, der mit Sicherheit auf seine sportlichen Aktivitäten in jungen Jahren zurückzuführen ist. Dokoupil verließ das Land als Außenseiter und kehrte in den 1990ern bereits als international anerkannter Star der zeitgenössischen Kunstszene zurück. Seine künstlerische Karriere begann in leidvoller Einsamkeit und setzte sich später an Kunstschulen in Köln am Rhein und in New York fort.

Die im Jahr 1980 in Köln am Rhein gegründete Malergruppe Mülheimer Freiheit wurde nach der Straße benannt, in der sich das Atelier dieser Gruppierung befand. Insgesamt sechs junge Künstler gingen hier gemeinsam ihrer gestalterischen Tätigkeit nach. Unter Ihnen war auch J. G. Dokoupil. Diese Kölner Gruppe bildete eines der bekanntesten Kunstzentren in Deutschland. Bald trennten sich jedoch die Wege der Künstler, der Beitrag von Dokoupil blieb jedoch entsprechend gewürdigt. Die postmoderne Offenheit wurde, ebenso wie der Eklektizismus, von dem Bedürfnis nach Originalität und Neuerertum abgelöst. Das Gestalten von Neuem ist nicht jedermanns Sache, Dokoupil ist jedoch jemand, der dies perfekt beherrscht, der die entsprechenden Voraussetzungen mitbringt, und dessen Ergebnisse dies vor allem eindeutig belegen. Von seinem Vater erbte er Kreativität, von seiner Mutter Sensibilität. Dies erwies sich als gute Kombination.

Prag ist einer jener Orte, an denen der aus Krnov stammende Jiří Georg Dokoupil Gefallen fand, und so zählt neben Madrid, Berlin, Rio de Janeiro und Teneriffa auch die tschechische Hauptstadt zu seinen neuen Heimatorten. Dies beweist auch Dokoupils neueste Ausstellung „Neue religiöse Bilder“ in der profanisierten Kirche zum hl. Rochus – in der Galerie MIRO.

Das geistliche, gespannt religiöse Milieu des alten Prags, aber auch der Rochus-Kirche als solcher, bildet eine eindrucksvolle Szenerie für Dokoupils Ausstellung. Hier über dem faszinierenden Gewirr der engen Gassen des alten Prags, über Dutzenden ehrwürdigen Kirchen ist

eine Sammlung von Arbeiten ausgestellt, die an eines der grundlegenden Themen der europäischen Kultur auf eine neue Art und Weise herangehen. Dennoch ist heute eine Ausstellung von Bildern mit religiöser Thematik in Prag etwas absolut Ungewöhnliches. In Westeuropa ist man eher an moderne und postmoderne Kunst in sakralen Räumlichkeiten gewöhnt. Man denke nur an die Kirchen-Vitrinen von Šíma, Chagall und Rauschenberg oder gar an den vergoldeten Bronze-Altar Das Leben Christi in der Pariser Saint Sulpice-Kirche von Keith Haring.

Dokoupil wurde hauptsächlich durch den Erfindergeist hinter seinen gestalterischen Techniken berühmt, insbesondere durch seine Bilder auf Leinwand und Akryluntergrund, die er unter Zuhilfenahme von Kerzenrauch malte. Diese Technik nutzte er auch bei den in der Galerie Miro im Prager Stadtteil Strahov ausgestellten Bildern. Die bekanntesten Motive Dokoupils, Frauenakte und gefleckte Leoparden, sind hier zwar nicht zu sehen, dafür allerdings – etwas überraschend – Bilder mit religiöser Thematik, fast ausschließlich Bilder von Christus, manchmal ergänzt um die Jungfrau Maria. Christus ist meist in leidender, ja Märtyrerpöse oder als Verkünder und Glaubensverbreiter dargestellt.

Diese Ausstellung bietet so manche Überraschung, wiewohl sich der Autor bereits seit langem von archaischen Mythen angezogen fühlt und indirekt an ältere Serien religiöser Bilder anschließt, die er in der zweiten Hälfte der 1980er gemalt hatte, sowie auch an einen kleineren Zyklus aus dem Jahr 2003. Damals hielt er „den Gekreuzigten“ malerisch fest. Diese Abbildungen Christi drückten in unermesslich expressiver, bis ins Destruktive reichender Art insbesondere den dramatischen Krampf und die Agonie des Todes am Kreuz aus – ein in der deutschen Kunst so bedeutendes Thema. Schließlich war das gotische Köln Hauptzentrum des Schaffens der so genannten mystischen oder schmerzvollen Christen, einzigartiger bildhauerischer Werke aus der Zeit Anfang des 14. Jahrhunderts, die mit ihrem paradoxen bis unwirklichen Naturalismus schockten. In Dokoupils damaliger Auffassung konnte man seine Bilder der „Gekreuzigten“ noch als dekadent und skandalös auffassen. Die neuesten Bilder von Dokoupil belegen die geistige Reife des Autors, aber auch neue Erfahrungen, die er vermutlich während seines Aufenthalts in der südlichen katholischen Welt machte. Auf den neuen Bildern ist der „Erlöser“ ohne eine Spur stehender Ironie dargestellt. Sie schließen eher an die Reinheit der Nazarener an, aber auch an die Mystik des Todes und die uferlose christliche Ergebenheit der hispanischen Meister.

Mit seiner Negativzeichnung gelang es Dokoupil, einen mysteriösen Eindruck zu erwecken, einen wirksamen Kontrast zwischen hell und dunkel zu schaffen, zwischen den grundlegenden physikalischen Größen, die auf grundlegende Art die Sicht der Welt bestimmen. Allein die für die Zeichnungen gewählte Technik, das Feuer

der Kerze, ist eine Methode der Arbeit mit dem Licht, bei der allerdings das Licht Dunkelheit erzeugt. Zur Darstellung von Schatten und dunklen Flächen bedient sich der Autor also der Technik rauchiger Flecken. Die Ähnlichkeit mit dem Aufbau der Bilder eines Pop-Art-Künstlers, der mit Druckfleckenrastern arbeitet, ist interessant. Die oft in Schichten angelegten und sich überdeckenden Flecken von Dokoupil sind jedoch geformter, weicher. Sie sind ein eigener bildnerischer Ausdruck.

Natürlich beschäftigten sich viele von Dokoupils früheren Werken ursprünglich mit hell und dunkel. Als Inspiration diente beispielsweise auch eine mit dem Fotoapparat festgehaltene ungeeignete Exposition. Die so genannten „nicht gelungenen“ Fotografien zeigten überbelichtete, helle oder aber dunkle Flecken, ineinander fließende Schatten. Diese, mit dem Auge nicht wahrnehmbaren Lichtgebilde inspirierten Dokoupil jedoch nicht selten zu bemerkenswerten Gebilden, Werken. Ein und dasselbe Bild rief, insbesondere wenn es unter Zuhilfenahme der Kerzenzeichnungstechnik auf Leinwand, in größerem Format, gebracht wurde, völlig andere und neue Assoziationen hervor.

In einen Raum freigelassenes Licht erzeugt ein kontrastierendes Spiel von Licht und Schatten, und diese bilden dann nur das grundlegende geformte Relief oder eine zusammengefllossene Fläche aus Licht und Schatten, ohne jeglich Übergänge. Dies ist ähnlich einer mit Feder gezeichneten Druckvorlage oder einem lichtgefilterten fotografischen Porträt. Allerdings mit dem Unterschied, dass die Zeichnung selbst gleichzeitig auch eine Vielzahl von Valeurs bietet – Schatten, die der Autor nutzt. Seine Leoparden sind bestimmt ein sorgfältig durchdachtes Thema, bieten sie doch eine ideale Möglichkeit zu belegen, was der Autor mit der „Kerzenmethode“ alles erzielen kann.

Die Sonne und das Licht alleine sind in vielen Kulturen ein göttliches Symbol. Und so ist auch der strahlende und ausstrahlende „Erlöser“ ein Aufblitzen der Identifizierung mit dem Licht. (Er ist das Licht, das leitet, das führt.) Die Sonne, die höchste Lichtenergie, verwandelt die Nacht in den Tag, ist eine bewegliche Lichtenergie, die ununterbrochen den Blickwinkel, aber auch die Qualität des Lichtes verändert. Das Licht ist hier Dokoupils feuriges, goldenes Strahlen, das die für Rußzeichnungen charakteristische traditionelle schwarz-weiß Zeichnung ablöst. Und gerade Licht und Farbe sind eines der markantesten Motive der neuen Kollektion des Autors. Die Farbe tritt insbesondere im Kontrast mit den dunklen „Gekreuzigten“ aus dem Jahr 2003 hervor.

Dokoupil versucht immer neue Ansätze und Techniken und ändert sich so im Verlauf der Änderungen selbst. Aus dem rebellierenden Jugendlichen aus dem Atelier in der Straße Mülheimer Freiheit in den Maler des „Heilands“? Für manche vielleicht ein zu großer Umfang.

Doch Dokoupil ist nicht nur ein kreativer, sondern auch ein überlegter Autor, der sich für aktuellste Tendenzen ebenso interessiert wie für die Geschichte der Kunst. Und so musste er wieder auf das Thema des „Erlösers“ und sein erlösendes Opfer kommen. Es ist unmöglich, im Schatten des Kölner Doms zu leben und nicht irgendwann das Christentum in Betracht zu ziehen. Die iberische Welt zu bereisen, sich für Buddha und alte Meister zu interessieren und nicht über die Religion nachzudenken. Und schließlich mit den alten Mauern von Prag zu sprechen und nicht die geistige Zwiespältigkeit, die Glaubensdramen in ihrer Geschichte kennenzulernen. So wie sie Julius Zeyer in der Prager Legende über das Kruzifix festhielt. Die Atmosphäre der mysteriösen Schwere Prags, wo die fanatisch-ambitiöse Bildhauerin Dona Flavia ihr Modell ermordete, um die Agonie Christi zu sehen und ihr Kruzifix fertigstellen zu können. Ihr Modell, ein verarmter Tscheche, opferte sich für die lustvolle Vision des böhmischen Märtyrers. In dem Bild über das barocke Prag sind surrealistische Liebesszenen, grandiose Träume, aber auch gigantische Darstellungen des Barock zu sehen. Das von Zeyer dargestellte Prag nach der Schlacht am Weißen Berg ist ein Prag der katholischen Spanier, der italienischen Künstler, opportunistischer Bürger und verelendeter Tschechen. In seinem Brief an J. V. Sládek wundert sich Zeyer selbst über das „Prager Gefühl“ seiner Erzählung. Und verwunderlich war auch der damalige zeitnahe Zusammenhang. Zu Ende des 19. Jahrhunderts sprudelte bereits eine starke Nationalbewegung.

Die barocken böhmischen Wunder sind für Dokoupil keine Inspiration, die geheimnisvollen Prager Schatten vermutlich auch nicht. Er studiert eher hispanische Meister. Ihr Geist ist allerdings gerade in Prag sehr deutlich zu spüren. Einen Zusammenhang mit dem „Prager Gefühl“ in Zeyers Erzählung, und mit seinem Prag im 19. Jahrhundert sehe ich auch in einer gewissen Farbdruckdekadenz der Symbole, und in einem Gefühl des Verlusts - Zeyer ahnt, dass sich Prag rasch verändert, und dass der Geist des alten Prag verfliegt. Und dennoch, wie oft verschwand Prag seit dieser Zeit und ist trotzdem noch immer da – magisch. Doch neuerlich gefährdet vom allmächtigen Handel und dem globalen Tourismus.

Das grundlegende Gefühl und die grundlegende Unzufriedenheit in den neuen Bildern von Dokoupil rühren von der Inversion, der negativen Darstellung, her. Irgendwie erinnert es auch an die so genannten „Schwarzen Madonnen, die bis zu den vorchristlichen Frauenkulten der „Göttinnen der Erde“ hinweisen. Die negative Projektion verwandelt Christus nicht in einen Schwarzen, soweit wurden wir durch die moderne bildnerische Kunst getrimmt - wir lesen nicht nur die logische Farbzusammenstellung. Christus bleibt der, der er ist, die Ikone, die er ist. Was sich allerdings sehr verändert hat, ist das Aussehen Christi. Das vielsagende Spiel der Augen ist in jedem Porträt die gefühlvollste Darstellung. In der Inversion verunsichert es uns. Doch

es gibt Übungen für die Augen, die dazu führen, dass unsere innere Projektion ein Negativ als Positiv sieht. Doch auch ohne solche Übungen haben wir bestimmte Fähigkeiten, diese äußerst wichtigen Informationen zu lesen. Schließlich ist die gesamte Malerei eine Projektion der Illusion, und bereits Plato sagte, dass auch unser Bild der Welt lediglich eine Projektion ist.

Gut bekannte Motive und Bilder, wie etwa in der Art des leidenden Christus, der die Augen nach oben richtet, oder des gepeinigten Christus, der zur Erde blickt, sind uns auch in negativer Ausführung bekannt und vertraut. Wir können diese Negative bekannter Symbole lesen, wie ein technisch abgeändertes Logo, oder sehen wir bereits eine andere Art der Darstellung, eine andere Aussage? Selbstverständlich ist die Wahrnehmung etwas sehr individuelles und hängt von den jeweiligen Erfahrungen und Fähigkeiten ab. Jedenfalls geht es hier um ein interessantes, bereicherndes Thema, um einen schöpferischen Ansatz, nicht nur zur Technik, sondern damit auch zu einer anderen Wahrnehmung des bildnerischen Symbols Christi, das seit Jahrhunderten eines der größten Themen in der europäischen Kunst war.

Petr Štěpán

Докупил Новые религиозные картины

Йиржи Джордж Докупил по праву может считаться иконой современной чешской изобразительной сцены. История его побега из страны в 1968 году, страданий в одиночестве, привыкания, находок и, наконец, успеха – это история драматическая и в то же время формирующая его личность. История, главным героем которой остается искусство.

Юный Докупил первые годы в эмиграции прожил в культурном и языковом стрессе. Однако возобладал его боевой дух, приобретенный в результате занятий спортом. Он покинул родину как аутсайдер, а вернулся в Прагу в девяностые годы международной звездой современного искусства. Его художественная карьера началась в мучительном одиночестве, а позднее продолжалась в художественных школах Кельна и Нью-Йорка.

Изобразительная группа Mülheimer Freiheit, основанная в 1980 году в Кельне, была названа по одноименной улице. Шесть молодых художников имели здесь совместную студию. Среди них был и Й. Дж. Докупил. Эта кельнская группа образовала один из самых значительных художественных центров Германии. Вскоре пути отдельных протаганистов разошлись, однако вклад Докупила остался надлежаще оценен. Постмодернистская открытость и эклектизм были заменены потребностью в оригинальности и новаторстве. Не каждый может быть новаторским творцом, но Докупил абсолютно соответствует этому представлению, у него есть предпосылки к этому и, главное, результаты. От отца он унаследовал креативность, а от матери сверхчувствительность, что оказалось хорошей комбинацией.

Прага относится к числу нескольких городов мира, которые полюбил уроженец чешского города Крнова Йиржи Джордж Докупил. Вместе с Мадридом, Берлином, Рио-де-Жанейро и Тенерифе Прага относится к числу его новых домов. Подтверждением тому является и новейшая выставка Докупила «Новые религиозные картины» в храме Святого Роха – в Галерее МИРО.

Духовная, чрезмерно религиозная среда старой Праги и самого храма Святого Роха является действенной сценой выставки Докупила. Здесь, над чарующим переплетением улочек старой Праги, над десятками замечательных храмов выставлена подборка работ, которые по новому подходят к одной из основных тематик европейской культуры. Несмотря на это, выставка картин религиозной тематики в Праге

сегодня абсолютно непривычна. В сакральных помещениях Западная Европа больше привыкла к современному и постмодернистскому искусству. Достаточно вспомнить храмовые витражи Шимы, Шагала и Раушенберга, да и позолоченный бронзовый алтарь «Жизнь Христа» в парижском соборе Святого Сьюльпиция работы Кейта Харинга.

Более всего Докупил прославился изобретательностью своих изобразительных техник, прежде всего своими картинами на холсте и акриловом фоне, написанными с помощью дыма свечей. Этой техникой созданы и картины, выставленные в страговской Галерее МИРО. Хотя здесь мы не увидим самые известные мотивы Докупила – женские акты или пятнистых леопардов, но зато встретимся с несколько неожиданными для нас картинами религиозной тематики. Почти без исключения это образы самого Христа, иногда дополненные образом Девы Марии. Христос изображен чаще всего в мученической, страдальческой позе или как проповедник и глашатай веры.

Таким образом, выставка неожиданна, но ведь автора уже давно привлекали архаические мифы. Косвенно выставка взаимосвязана с прежними сериями религиозных картин, написанных во второй половине восьмидесятых лет и другим, меньшим по объему циклом 2003 года. Тогда автор изображал «Распятого», это изображение Христа было передано неимоверно экспрессивным, вплоть до деструктивного, способом – драматической судорогой и агонией смерти на кресте – эта тема широко известна в немецком искусстве. В конце концов, именно готический Кельн был главным центром создания так называемых мистических или скорбных образов Христа, уникальных скульптурных творений начала 14 века, шокирующих своим натурализмом, парадоксально вплоть до нереального. В тогдашнем преподнесении Докупилом его изображения «Распятых» казались декадентскими и скандальными. Последние работы Докупила свидетельствуют о духовном созревании и новом опыте, приобретенном, вероятно, в частых посещениях южного, католического мира. На новых картинах «Искупитель» изображен без следов раздражающей иронии, скорее, они исходят из чистоты назаретян, но также из мистики смерти и безбрежной христианской преданности испанских мастеров. Негативным рисунком Докупилу удалось добиться мистического ощущения, впечатляющего контраста между светом и тьмой, между базовыми физическими величинами принципиально определяющими восприятие света. Уже сама техника рисунка пламенем свечи является методикой работы со светом, где, однако, свет порождает тьму. Таким способом автор создает тени и темные участки техникой пятен чада. Интересна схожесть с построением картины художником поп-арта, работающего с растрами печатных точек. Но пятна Докупила, часто слоистые

и перекрывающие друг друга, более пластичны и мягче. Они создают собственное изобразительное выражение.

Разумеется, и многие предыдущие работы Докупила отмечены оригинальной игрой света и темноты. Вдохновляющей оказалась и неверная экспозиция, зафиксированная фотоаппаратом. Так называемые «неудавшиеся» фотографии запечатлели излишне экспонированные светлые или наоборот темные пятна, слившиеся тени. Эти световые фигуры, неразличимые глазом, иногда вдохновляли Докупила на примечательные творения. Тот же образ, переведенный методом рисования свечой на холст большого формата, вызывал совершенно иные и новые ассоциации.

Свет, впущенный в интерьер, образует контрастную игру света и теней, они, в свою очередь, создают лишь основной сформированный рельеф или слившиеся участки света и тени без переходов. Это выглядит, как на так называемом печатном перьевом рисунке или фотографическом портрете с фильтрацией света. С той разницей, что рисунок сажей дает одновременно и множество оттенков, которые использует автор. Его леопарды являются конечно же тщательно продуманной темой, так как предоставляют идеальную возможность представить, чего автор может достичь «методикой свечи».

Солнце и свет сам по себе во многих культурах являются символом божества. Поэтому и сияющий и излучающий «Искупитель» близок к отождествлению со светом (он является светом, который ведет за собой). Солнце, высшая световая энергия, изменяет ночь в день, это подвижная световая энергия, которая неустанно меняет угол зрения и качество света. Здесь свет для Докупила является огненным золотистым сиянием, сменяющим традиционный черно-белый рисунок, характерный для рисунка сажей. Именно свет и цвет являются одним из самых выразительных мотивов новой коллекции автора. Цвет выделяется, прежде всего, в контрасте с темными «Распятыми» 2003 года.

Докупил неустанно пробует новые подходы и техники, таким образом изменяясь сам в ходе перемен. От юности-бунтаря в кельнской студии на улице Mülheimer Freiheit к художнику, автору «Спасителя»? Для кого-то, возможно, слишком чрезмерный диапазон... Но Докупил является автором не только креативным, но и вдумчивым, его интересуют самые современные тенденции, так же как и история искусства. Отсюда возврат к теме «Спасителя» и его жертве искупления. Невозможно жить в тени кельнского Домского собора и не задумываться о христианстве. Или путешествовать по иберийскому миру, интересоваться Буддой и старыми мастерами и не размышлять о религии. И, наконец, говорить со старыми

пражскими стенами и не познать ее духовную раздвоенность, драму веры в ее истории. Так, как это запечатлено Юлиусом Зейером в пражской «Легенде о распятии». Атмосферу мистической тяжести Праги, где под Пражским Градом до фанатизма амбициозная скульпторша донна Флавия убила свою модель, чтобы видеть агонию Христа и могла завершить свое распятие. Ее модель, обнищавший чех, пожертвовал собой ради блаженного видения чешского мученика. В образе барочной Праги показываются сюрреалистическое проявление любви, великолепные мечты и гигантская реализация барокко. Прага Зейера после поражения на Белой горе является городом испанских католиков, итальянских художников, оппортунистических горожан и обобранных чехов. В письме Й. В. Сладеку сам Зейер удивлялся «пражскому чувству» своей повести. Необычной была и тогдашняя взаимозависимость по времени. В конце 19 века уже было ключом национальное возрождение.

Докупила не вдохновляли ни чудеса чешского барокко, ни, наверное, таинственные пражские тени. Он скорее склоняется к испанским мастерам. Именно в Праге присущ их дух. Взаимосвязь с «пражским чувством» повести Зейера и его Прагой 19 века видна и в каком-то декадансе цветной печати символов, и в ощущении утраты – Зейер предвидит, что Прага быстро меняется, и дух старой Праги исчезнет. И, несмотря на это, уж сколько раз с той поры Прага исчезала, но она остается с нами – магическая, но вновь под угрозой – всемогущего бизнеса и глобального туризма.

Основополагающее впечатление и беспокойство дает новым работам Докупила инверсия – негативное изображение. Это могут напоминать и так называемые «Черные Мадонны», исходящие из дохристианских женских культов «Богинь Земли». Негативная проекция не превращает Христа в негра, мы настолько натренированы современным изобразительным искусством, что не читаем лишь логически подборку цветов. Христос остается своим собственным типом, своей иконой. Но что более всего изменилось – это взгляд Христа. Эта многозначительная игра глаз всегда является на портрете самым чувствительным из всего изображения. В инверсии он нас тревожит, лишая уверенности. Несмотря на это, существуют упражнения для глаз, способствующие тому, чтобы наша внутренняя проекция смогла видеть негатив как позитив. Но и без таких упражнений у нас есть определенная способность считывать эту очень важную информацию. В конце концов, вся живопись – это проекция иллюзии, собственно, по Платону так же, как и наш образ мира.

Хорошо известные мотивы и образы, каким, к примеру, является образ страдающего Христа с закатывшимися глазами или измученного Христа со взором, обращенным вниз, узнаваемы и близки

и в негативном исполнении. Мы умеем читать и такие негативы известных символов, как технически измененные лого, а, может, воспринимаем иной тип изображенного, иное свидетельство? Конечно, восприятие само по себе индивидуально и отвечает личному опыту и способности. В любом случае это интересное обогащение тематики, творческий подход не только к технике, но тем самым и к иному восприятию изобразительного символа Христа, который столетиями являлся одной из крупнейших тем европейской истории искусства.

Петр Штепан

O tom dni a o oné hodině pak neví nikdo,
ani andělé v nebesích, ani Syn, nikdo, jedině
Otec sám.

But of that day and hour knoweth no man, no,
not the angels of heaven, but my Father only.

Nový zákon – Evangelium sv. Matouše 24/36

The New Testament – St. Matthew 24/36

BLAUER JESUS, 2012
(Modrý Ježíš)

akryl a saze na plátně / acrylic and soot on canvas
140 x 100 cm

DER GEIST DES HL. ROCHUS, 2012
(Duch sv. Rocha)

akryl a saze na plátně / acrylic and soot on canvas
240 x 140 cm

Když nadešla šestá hodina, po celé zemi
se zatmělo až do deváté hodiny.

And when the sixth hour was come, there was
darkness over the whole land until the ninth hour.

Nový zákon – Evangelium sv. Marka 15/33

The New Testament – St. Mark 15/33

CRISTO BIZANTINO BLANCO, 2003
(Bílý byzantský Kristus)

akryl a saze na plátně / acrylic and soot on canvas
230 x 160 cm

Odívají ho do purpuru, pak spletli trnovou korunu a nasazují mu ji.

And they clothed him with purple, and platted a crown of thorns, and put it about his head.

Nový zákon – Evangelium sv. Marka 15/17

The New Testament – St. Mark 15/17

CRISTO MADRILEÑO, 2012
(Madridský Kristus)

akryl a saze na plátně / acrylic and soot on canvas
81 x 100 cm

Vítr vane, kam chce, a ty slyšíš jeho hlas, ale nevíš, odkud přichází ani kam jde. Tak je tomu s kýmkoli, kdo se narodil z Ducha.

Nový zákon – Evangelium sv. Jana 3/8

The wind bloweth where it listeth, and thou hearest the sound thereof, but canst not tell whence it cometh, and whither it goeth; so is every one that is born of the Spirit.

The New Testament – St. John 3/8

GRŮNE MADONNA, 2011
(Zelená Madona)

akryl a saze na plátně / acrylic and soot on canvas
280 x 200 cm

CRISTO MANCO
(Jednoruký Kristus)

no dated / nedatováno
akryl a saze na plátně / acrylic and soot on canvas
162 x 114 cm

DIE BLAUE MADONNA MIT EIN BISSCHEN JESUS, 2012
(Modrá Madona s troškou Ježíše)

akryl a saze na plátně / acrylic and soot on canvas
120 x 80 cm

EL JARDINERO, 2011
(Zahradník)

akryl a saze na plátně / acrylic and soot on canvas
200 x 140 cm

Kdo mě následuje, nebude chodit ve tmě,
ale bude mít světlo života.

Nový zákon – Evangelium sv. Jana 8/12

Then spake Jesus again unto them, saying, I am
the light of the world: he that followeth me shall
not walk in darkness, but shall have the light of
life.

The New Testament – St. John 8/12

CRISTO ROSADO, 2012
(Růžový Kristus)

akryl a saze na plátně / acrylic and soot on canvas
230 x 190 cm

DER ERSTE KLEINE GRÜNE ARRUGADISCHE JESUS, 2003
(První malý zelený arugádský Ježíš)

akryl a saze na plátně / acrylic and soot on canvas
130 x 81 cm

Vždyť kde je tvůj poklad, tam bude také tvé srdce.

For where your treasure is, there will your heart be also.

Nový zákon – Evangelium sv. Matouše 6/21

The New Testament – St. Matthew 6/21

EL ALMA DE JESUS, 2012
(Ježíšova duše)

akryl a saze na plátně / acrylic and soot on canvas
100 x 81 cm

Bůh řekl: „Ať je obloha uprostřed vod a odděluje
jedny vody od druhých,“ a stalo se tak. Bůh
udělal oblohu oddělující vody, jež jsou pod
oblohou, od vod, jež jsou nad oblohou,
a Bůh nazval oblohu „nebe“. Byl večer a bylo
jitro: druhý den.

Starý zákon – Genesis 1/6

And God said, Let there be a firmament in the
midst of the waters, and let it divide the waters
from the waters. And God made the firmament,
and divided the waters which were under the
firmament from the waters which were above
the firmament: and it was so. And God called
the firmament Heaven. And the evening and the
morning were the second day.

The Old Testament – Genesis 1/6

HIMMEL, 2012
(Nebe)

akryl a mýdlové bubliny na plátně / acrylic and soap bubbles on canvas
300 x 200 cm

A moře vydalo mrtvé, které chovalo, Smrt
a Podsvětí vydaly mrtvé, které chovaly,
a každý byl souzen podle svých skutků. Tehdy
byly Smrt a Podsvětí uvrženy do ohnivého jezera
– to je druhá smrt, ono ohnivé jezero – a ten,
kdo nebyl zapsán v knize života, byl uvržen do
ohnivého jezera.

Nový zákon – Apokalypsa 20/13

And the sea gave up the dead which were in it;
and death and hell delivered up the dead which
were in them: and they were judged every
man according to their works. And death and
hell were cast into the lake of fire. This is the
second death. And whosoever was not found
written in the book of life was cast into the lake
of fire.

The New Testament – Revelation 20/13

HÖLLE, 2012
(Peklo)

akryl a mýdlové bubliny na plátně / acrylic and soap bubbles on canvas
300 x 200 cm

Ježíš však mocně vykřikl a skonal.

And Jesus cried with a loud voice, and gave up
the ghost.

Nový zákon – Apokalypsa 20/13

The New Testament – Revelation 20/13

CRISTO ARRUGADO BLANCO SIN CABEZZO, 2003
(Arugádský bílý Kristus bez hlavy)

akryl a saze na plátně / acrylic and soot on canvas
220 x 150 cm

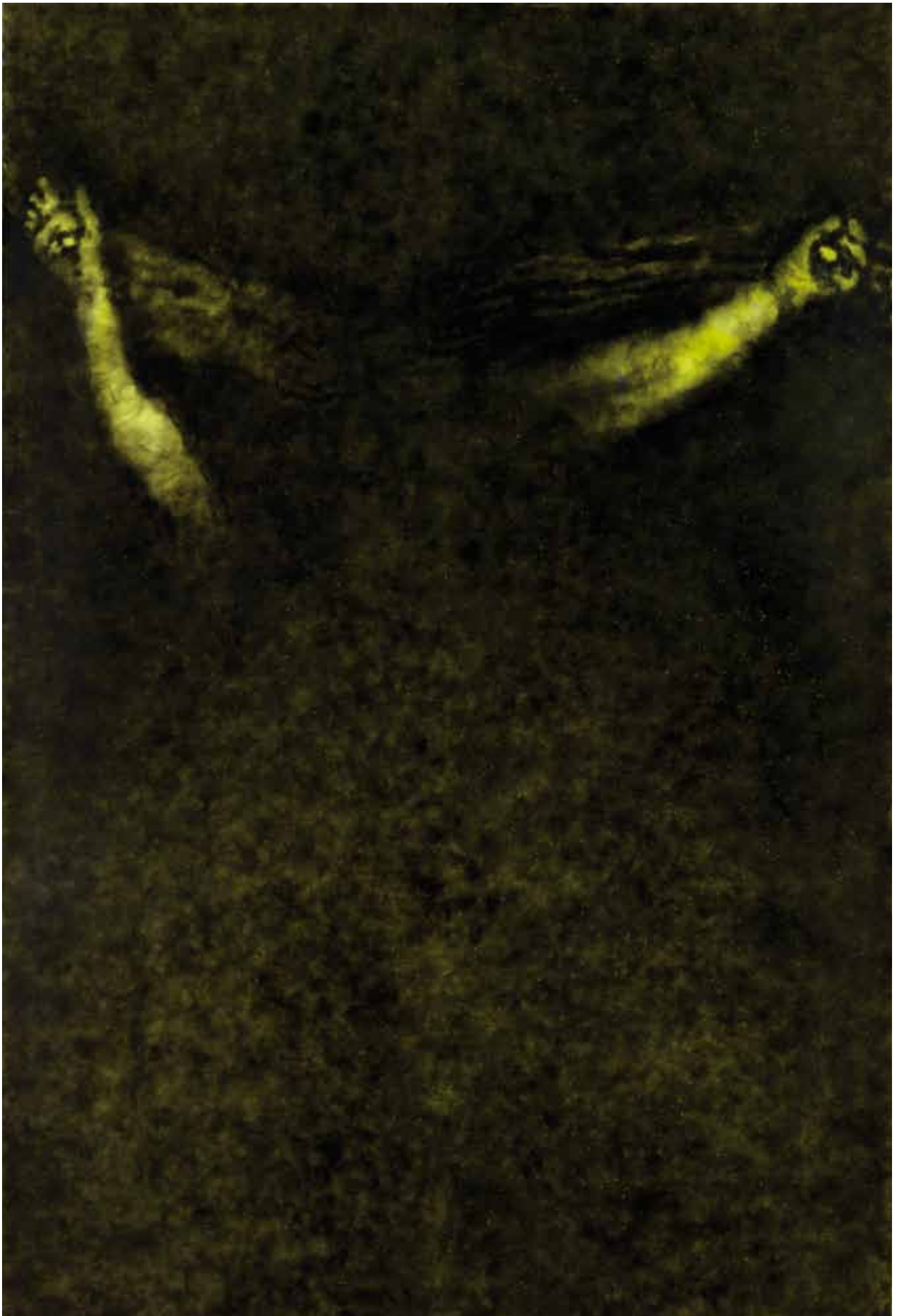
KLEINER GELBER JESUS, 2012
(Malý žlutý Ježíš)

akryl a saze na plátně / acrylic and soot on canvas
100 x 80 cm

VERSCHWINDENDER CHRISTUS, 2011
(Mizející Kristus)

akryl a saze na plátně / acrylic and soot on canvas
300 x 200 cm

A když okusil Ježíš octa, řekl: „Dokonáno je,“

When Jesus therefore had received the vinegar,
he said, It is finished: and he bowed his head,
and gave up the ghost.

Nový zákon – Evangelium sv. Jana 19/30

The New Testament – St. John 19/30

SEGÚN VELÁZQUEZ, 2012
(Podle Velázquez)

akryl a saze na plátně / acrylic and soot on canvas
100 x 81 cm

Bděte tedy, protože nevíte, kterého dne váš Pán přijde.

Watch therefore: for ye know not what hour your Lord doth come.

Nový zákon – Evangelium sv. Matouše 24/42

The New Testament – St. Matthew 24/42

DIE BLAUE MADONNA, 2012
(Modrá Madona)

akryl a saze na plátně / acrylic and soot on canvas
200 x 140 cm

Blahoslavení čistého srdce, neboť oni uvidí Boha.

Blessed are the pure in heart: for they shall see
God.

Nový zákon – Evangelium sv. Matouše 5/8

The New Testament – St. Matthew 5/8

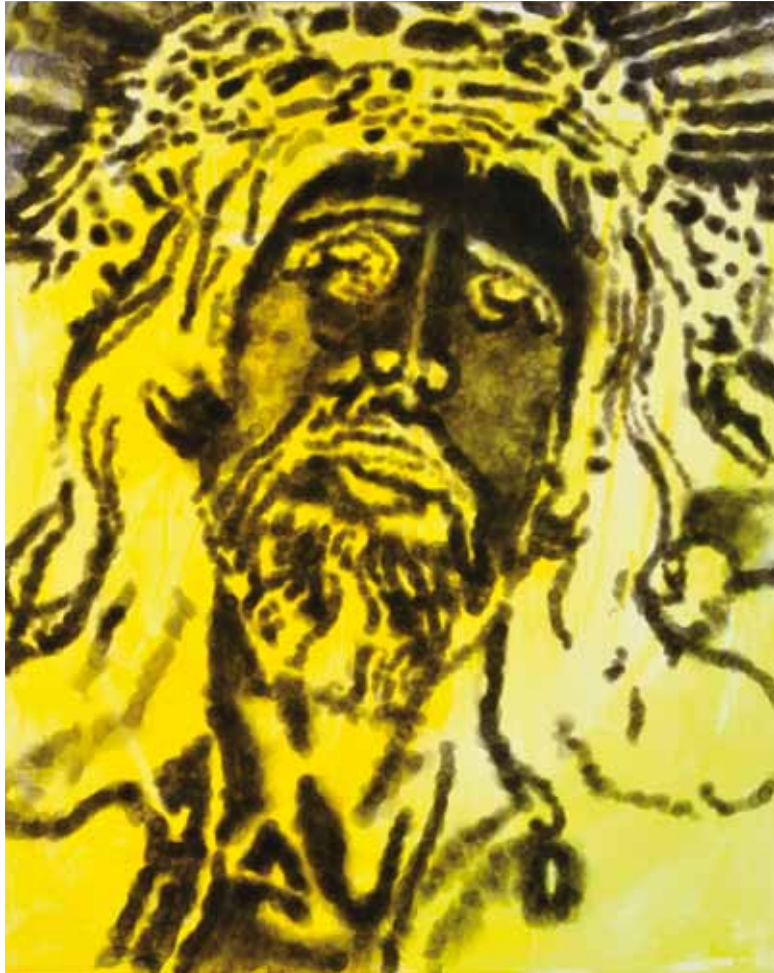
VERSCHWINDENDE MADONNA, 2012
(Mizející Madona)

akryl a saze na plátně / acrylic and soot on canvas
120 x 80 cm

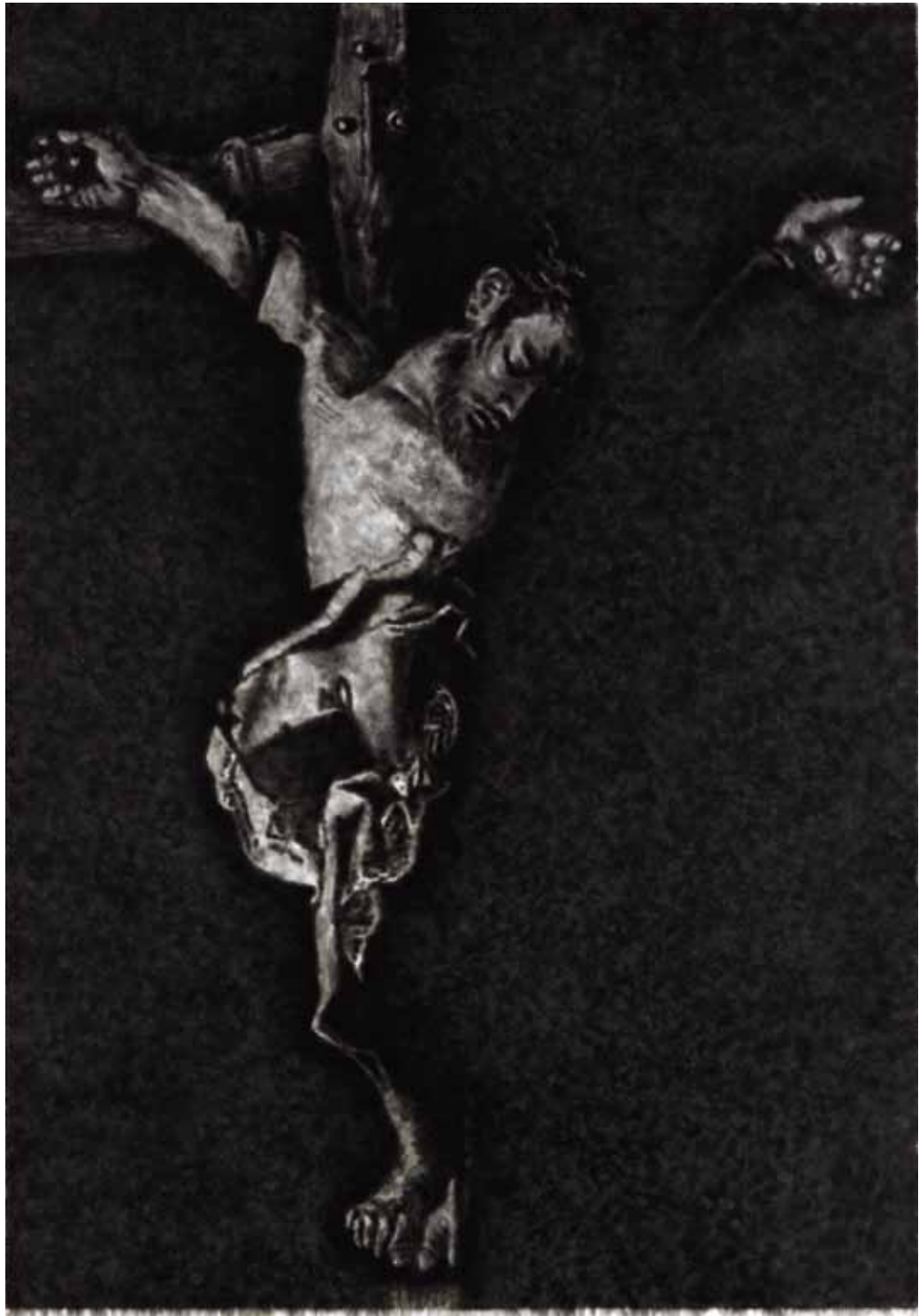
JESUS (GELB), 2012
(Ježíš (žlutý))

akryl a saze na plátně / acrylic and soot on canvas
100 x 81 cm

GROSSER ARRUGADISCHER CHRISTUS, 2003
(Velký arugádský Kristus)

akryl a saze na plátně / acrylic and soot on canvas
230 x 160 cm

A on k nim mluvil v podobenstvích o mnoha věcech. Říkal: „Hle, vyšel rozsévač a rozséval.“

And he spake many things unto them in parables, saying, Behold, a sower went forth to sow.

Nový zákon – Evangelium sv. Matouše 13/3

The New Testament – St. Matthew 13/3

SEMBRADOR, 2011
(Rozsévač)

akryl a saze na plátně / acrylic and soot on canvas
300 x 200 cm

Ježíš tedy vyšel ven, měl trnovou korunu
a purpurový plášť; a Pilát jim říká: „Ejhle,
člověk!“

Nový zákon – Evangelium sv. Jana 19/5

Then came Jesus forth, wearing the crown
of thorns, and the purple robe. And Pilate saith
unto them, Behold the man!

The New Testament – St. John 19/5

SILVER JESUS, 2012
(Stříbrný Ježíš)

akryl a saze na plátně / acrylic and soot on canvas
81 x 100 cm

MEDIA MADONNA DORADA CON NIÑO, 2008
(Poloviční Madona s dítětem)

akryl a saze na plátně / acrylic and soot on canvas
92 x 73 cm

Dokoupil

Samostatné výstavy / Solo exhibitions

- 2012** Dokoupil New Religious Paintings, Galerie MIRO, Praha, Česká republika, Czech republic.
Der Ring des Nibelungen, Galerie Karl Pfefferle, München, Německo, Germany.
- 2011** Soapbubbles. Recent Paintings, Galerie Karl Pfefferle, München, Německo, Germany.
Dokoupil „Arrugadismus Extended“, Evangelisch-reformierte Kirchgemeinde St. Moritz, Švýcarsko, Switzerland.
Jiří Georg Dokoupil: Christ (Zürich), Galerie Bruno Bischofberger, Zürich, Švýcarsko, Switzerland.
- 2010** Candle Soot Paintings, Galerie Andrea Caratsch, Zürich, Švýcarsko, Switzerland.
Dokoupil 100, Jízdárna Pražského hradu, Praha, Česká republika, Czech Republic.
- 2009** Nukes and Porn, Galerie Bruno Bischofberger – Galerie Andrea Caratsch, Zürich, Švýcarsko, Switzerland.
- 2008** Man Ray, Picabia, Richter and Bond – James Bond, Ben Brown Fine Arts, London, Velká Británie, Great Britain.
- 2007** When my attitudes become form again – 12 hooks, Galerie Pfefferle, München, Německo, Germany.
Movie and TV Paintings, Galerie Bruno Bischofberger – Galerie Andrea Caratsch, Zürich, Švýcarsko, Switzerland.
Dokoupil, Galeri Artist, Istanbul, Turecko, Turkey.
- 2006** Haken-Paintings, Galerie Bruno Bischofberger, Zürich, Švýcarsko, Switzerland.
- 2005** Malerei im 21. Jahrhundert, Werkschau 1981–2005, Deichtorhallen Hamburg, Hamburg, Německo
Germany; Národní galerie, Praha. Česká republika, Czech Republic.
Arbeiten 1981–2004, Galerie Karl Pfefferle, München, Německo, Germany.
Čtyři série, Dům umění města Brna, Brno, Česká republika, Czech Republic.
- 2004** Kafkas Prag, Kunstforum Ostdeutsche Galerie, Regensburg, Německo, Germany.
Flowers and Buddhas, Galleri Susanne Ottesen, København, Dánsko, Denmark.
Buddhas, Galerie Bruno Bischofberger, Zürich, Švýcarsko, Switzerland.
- 2003** Cuadros de Vela (1989–2002), Centro Atlántico De Arte Moderno CAAM, Las Palmas de Gran
Canaria, Gran Canaria, Španělsko Spain; Instituto Oscar Domínguez de Arte y Cultura
Contemporánea IODACC, San Cristobal de la Laguna, Tenerife, Španělsko, Spain.
Peitschen Bilder, Galerie Bruno Bischofberger, Zürich, Švýcarsko, Switzerland.
- 2002** Opere recenti, Fondazione Cassa di Risparmio, Bologna, Itálie, Italy.
Jiří Georg Dokoupil, Galleri Susanne Ottesen, København, Dánsko, Denmark.
Blick ins 21. Jahrhundert, Kestner Gesellschaft, Hannover, Německo, Germany.
Leopards, Skulls and Horses, Galerie Bruno Bischofberger, Zürich, Švýcarsko, Switzerland.
Elke Wolk is een weg, Centraal Museum, Utrecht, Nizozemsko, The Netherlands.
Every cloud is a way, Milton Keynes Gallery, Central Milton Keynes, Velká Británie, Great Britain.
- 2001** Jiří Georg Dokoupil, Galería Leyendecker, Santa Cruz de Tenerife, Španělsko, Spain.
- 2000** Jiří Georg Dokoupil, Museo Nacional Centro de Arte Reina Sofía, Palacio de Velázquez, Madrid, Španělsko, Spain.
New Works, Galerie Bruno Bischofberger, Zürich, Švýcarsko, Switzerland.
Jiří Georg Dokoupil, Galerie Karl Pfefferle, München, Německo, Germany.
- 1999** Jiří Georg Dokoupil, Château de Chenonceau, Chenonceaux, Francie, France.
- 1998** 200 Drawings, Galleri Susanne Ottesen, København, Dánsko, Denmark.
Follia Slava, Galleria Santo Ficara, Firenze, Itálie, Italy.

- 1997 Los cuadros verdes, Galería Juana de Aizpuru, Sevilla, Španělsko, Spain.
 Malá retrospektiva 1982–1996, Galerie MXM, Praha, Česká republika, Czech Republic.
 Jiří Georg Dokoupil, Galerie Caesar, Olomouc; 76 Galerie, Ostrava, Česká republika, Czech Republic.
 Grüne Bilder, Galerie Karl Pfefferle, München, Německo, Germany.
 Skizzen, Zeichnungen und Kollagen zum „Ring des Nibelungen“, Museum Weimar, Kabinett am Goetheplatz, Weimar, Německo, Germany.
 Something Strange and Fantastic, Museum moderner Kunst Stiftung Ludwig, Wien, Rakousko Austria.
 Madonnas in Ecstasy, Art & Public, Geneva, Švýcarsko, Switzerland.
 Dokoupil, Horsens Kunstmuseum, Lund, Švédsko Sweden; Gallerie Rudolfinum, Praha, Česká republika, Czech Republic.
 Los cuadros verdes (green paintings), Galería Juana de Aizpuru, Madrid, Španělsko, Spain.
 Dokoupil, Centre d'Art Contemporain de Fréjus, Fréjus, Francie, France.
- 1996 Catálogo, Galerie Rudolfinum, Praha, Česká republika, Czech Republic.
 Painting without Brush, Horsens Kunstmuseum, Horsens, Dánsko, Denmark.
- 1995 New Paintings, Galería Leyendecker, Santa Cruz de Tenerife, Španělsko, Spain.
 New Works, Yoan Guaita, Palma de Mallorca, Španělsko, Spain.
 Recycling Gerard Kever, Maximilian Krips Galerie, Köln, Německo, Germany.
- 1994 New Paintings, Gallery Tony Shafrazi, New York, USA.
 Memory Drawings, Galerie Ingrid Dacic, Tübingen, Německo, Germany.
 Feinde der Menschenrechte, Galerie Hübner & Thiel, Dresden, Německo, Germany.
 Drawings and Sculptures, Aschenbach Galerie, Amsterdam, Nizozemsko, The Netherlands.
 Recycling Gerard Kever, Anders Tornberg Gallery, Lund, Švédsko, Sweden.
 Paintings and Sculptures, Galerie Karl Pfefferle, München, Německo, Germany.
- 1993 Werke 1990–1992, Gallery Dewar Art, Otegem, Belgie, Belgium.
 Sculptures (+ Donald Baechler), Galleria Alessandra Bonomo, Roma, Itálie, Italy.
 Trabajos 1985–1993, Sala América, Diputación Foral de Alava, Vitoria-Gasteiz, Španělsko, Spain.
 Arbeiten auf Papier, Galerie Hübner & Thiel, Dresden, Německo, Germany.
 Drawings, Galerie Maximilian Krips, Köln, Německo, Germany.
 Works on Paper 1987–1992, Galerie van Esch, Eindhoven, Nizozemsko, The Netherlands.
 Dokoupil, Galería Leydenecker, Santa Cruz de Tenerife, Španělsko, Spain.
 Jiří Georg Dokoupil (+ Donald Baechler), Galerie Ribbentrop A. C. R. Kunstvermittlung, Eltville am Rhein, Německo, Germany.
 Zeichnungen (+ Donald Baechler), Galerie Peters-Barenbrock, Braunschweig, Německo, Germany.
 Dokoupil, Galerie Carstens, Berlin, Německo, Germany.
- 1992 Tyre Paintings, Robert Miller Gallery, New York, USA.
 Tyre Paintings, Galleri Susanne Ottesen, København, Dánsko, Denmark.
 New Paintings, Tony Shafrazi Gallery, New York, USA.
 Obstbilder und Skulpturen, A. C. R. Kunstvermittlung, Eltville am Rhein, Německo, Germany.
 Reifenbilder, Galerie Karl Pfefferle, München, Německo, Germany.
 Reifenbilder, Galerie Kaess-Weiß, Stuttgart, Německo, Germany.
 Tyre Paintings, Galerie Aschenbach, Amsterdam, Nizozemsko, The Netherlands.
 Cuadros de burbujas de jabón (soap bubbles), Galería Juana de Aizpuru, Madrid, Španělsko, Spain.
 Cuadros de burbujas de jabón (soapbubbles), Galería Leyendecker, Santa Cruz de Tenerife, Španělsko, Spain.
 Arbeiten auf Papier, Galerie am kleinen Markt, Mannheim, Německo, Germany.
 New Works by Jiří Georg Dokoupil, Reiner Opoku, Köln, Německo, Germany.
- 1991 Drawings, Galerie Samia Saouma, Paris, Francie, France.
 Paintings and Bronzes, Galerie Krinzinger, Wien, Rakousko, Austria.
 Fruit Architecture, Galerie Krinzinger, Wien, Rakousko, Austria.
 New Paintings, Galerie Isy Brachot, Brussel, Belgie, Belgium.
 Skulpturen und Obstbilder, Office Reiner Opoku, Köln, Německo, Germany.
 Arquitectura de Frutas, Galería Leyendecker, Santa Cruz de Tenerife, Španělsko, Spain.
 Drawings, Vol. VIII, My Name is Lolita Art, Valencia, Španělsko, Spain.
 Bronzen und Zeichnungen, Galerie Ricky Swart, Amsterdam, Nizozemsko, The Netherlands.

- Drawings 1980–1991, Horsens Kunstmuseum, Lund, Švédsko Sweden; Casa de la Cultura, Santa Cruz de Tenerife, Španělsko Spain; Centro de Arte La Regenta, Las Palmas de Gran Canaria, Španělsko Spain; Kunsthalle Kiel, Kiel, Německo, Germany.
- 1990 Dokoupil, Galleri Susanne Ottesen, København, v. Marina, Stuart Regen Gallery, Los Angeles, USA.
 Mother's Milk Paintings, Robert Miller Gallery, New York, USA.
 Fruit Paintings, Gallery Edward Totah, London, Velká Británie, Great Britain.
 Paintings, Gallery Paul Kasmin, New York, USA.
 Candle Paintings 1990–1991, Galerie Krinzinger, Wien, Rakousko Austria.
 Drawings, Vol. V, Galerie Anders Tornberg, Lund, Švédsko, Sweden.
 Drawings, Vol. VI, Galerie Karl Pfefferle, München, Německo, Germany.
 Drawings, Vol. VII, Galería Juana de Aizpuru, Sevilla, Španělsko, Spain.
- 1989 Jiří Georg Dokoupil, Fundación Caja des Pensiones, Madrid, Španělsko, Spain.
 Drawings, Vol. I, Galleria Massimo Minini, Brescia, Itálie, Italy.
 Drawings, Vol. II, Galerie Nikolaus Sonne, Berlin, Německo, Germany.
 Drawings, Vol. III, Galería Leyendecker, Santa Cruz de Tenerife, Španělsko, Spain.
 Drawings, Vol. IV, Galleria Marilena Bonomo, Bari, Itálie, Italy.
 Zeichnungen, Galerie Ricky Swart, Amsterdam, Nizozemsko, The Netherlands.
 Jiří Georg Dokoupil, Galerie Beaubourg, Paris, Francie, France.
 Jiří Georg Dokoupil, Gallery Robert Miller, New York, USA.
 Drawings (+ Roberto Cabot), Palacete del Embarcadero, Santander, Španělsko, Spain.
 Drawings, Gallery Paul Kasmin, New York, USA.
 New Paintings, Gallery Akira Ikeda, Nagoya, Japonsko, Japan.
 Pinturas, Galería Juana de Aizpuru, Madrid, Španělsko, Spain.
 Jiří Georg Dokoupil (+ Alighiero Boetti), Galería Leyendecker, Santa Cruz de Tenerife, Španělsko, Spain.
- 1988 Jiří Georg Dokoupil, Galleria Marilena Bonomo, Bari, Itálie, Italy
 Jiří Georg Dokoupil, Galería Juana de Aizpuru, Madrid, Španělsko, Spain.
 Jiří Georg Dokoupil, Galería Juana de Aizpuru, Sevilla, Španělsko, Spain.
- 1987 Christus-Bilder, Galerie Paul Maenz, Köln, Německo, Germany.
 Jiří Georg Dokoupil, Galería Leyendecker, Santa Cruz de Tenerife, Španělsko, Spain.
 Jiří Georg Dokoupil, Galerie Six Friedrich, München, Německo, Germany.
 Zeichnungen 1983–1987, Galerie Ricky Swart, Amsterdam, Nizozemsko, The Netherlands.
 Zeichnungen 1987, Galerie Ingrid Dacic, Tübingen, Německo, Germany.
 Jiří Georg Dokoupil, Galleria Gio Marconi, Milano, Itálie, Italy.
 Zodiac, Galerie Bruno Bischofberger, Zürich, Švýcarsko, Switzerland.
- 1986 Jiří Georg Dokoupil, Galerie 121, Antwerpen, Belgie, Belgium.
 Jiří Georg Dokoupil, Galleria Marilena Bonomo, Bari, Itálie, Italy .
 Jiří Georg Dokoupil, Gallery Ileana Sonnabend, New York, USA.
- 1985 Jiří Georg Dokoupil, Galerie Crousel-Husenot, Paris, Francie, France.
 Jiří Georg Dokoupil, Galería Leyendecker, Santa Cruz de Tenerife, Španělsko, Spain.
 Mülheimer Freiheit, Neue wilde Bilder (+ Walter Dahn), Galerie Paul Maenz, Köln, Německo, Germany.
 Corporations & Products, Galerie Paul Maenz, Köln, Německo Germany; Gallery Paule Anglim, San Francisco, USA;
 Gallery Asher/Faure, Los Angeles, USA.
 Jiří Georg Dokoupil (+ Walter Dahn), Galerie Vera Munro, Hamburg, Německo, Germany.
 Jiří Georg Dokoupil, Galerie Heinrich Erhardt, Frankfurt, Německo, Germany.
 Jiří Georg Dokoupil, Gallery Leo Castelli, New York, USA.
- 1984 Neue Werke, Galerie Schurr, Stuttgart, Německo, Germany.
 Dusch- und Afrikabilder (+ Walter Dahn), Groninger Museum, Groningen, Nizozemsko, The Netherlands.
 Therapeutische Bilder, Galerie Paul Maenz, Köln, Německo, Germany.
 Arbeiten aus 1981–1984, Museum Folkwang, Essen, Německo Germany; Kunstmuseum Luzern, Luzern, Švýcarsko, Switzerland; Groninger Museum, Groningen, Nizozemsko, The Netherlands;
 Espace Lyonnais d'Art Contemporain, Lyon, Francie, France.
 Portraits, Galerie Paul Maenz, Köln, Německo, Germany.

- 1983 Jiří Georg Dokoupil, Galerie Six Friedrich, München, Německo, Germany.
Ricki: Die Duschbilder (+ Walter Dahn), Produzentengalerie, Hamburg, Německo, Germany;
Galerie Paul Maenz, Köln, Německo Germany; Galerie Six Friedrich, München, Německo, Germany.
Jiří Georg Dokoupil, Gallery Mary Boone, New York, USA.
Mixtura Dokoupiliana, Galerie Chantal Crousel, Paris, Francie, France.
- 1982 Neue Kölner Schule, Galerie Paul Maenz, Köln, Německo, Germany.
Ein Pinsel (+ Walter Dahn), Galerie't Venster, Rotterdam, Nizozemsko, The Netherlands.
Recent Works, Galerie Chantal Crousel, Paris, Francie, France.
Jiří Georg Dokoupil, Helen van der Meij, Amsterdam, Nizozemsko, The Netherlands.

**Tento katalog vychází u příležitosti výstavy / This catalogue is published on the occasion of the exhibition
Dokoupil – Nové religiozní obrazy / Dokoupil New Religious Paintings
24. 8. – 28. 10. 2012**

Vydavatel / Editor

Galerie MIRO v kostele sv. Rocha
MIRO Gallery in the church of St. Rochus
PhDr. MgA. Miro Smolák
Strahovské nádvoří 1/132
CZ 118 00 Praha 1

Tel.: +420 233 354 066

Mobil: +420 737 246 091

Fax: +420 233 354 074

E-mail: info@galeriemiro.cz

www.galeriemiro.cz, www.trebia.eu

Hlavní kurátor / Curated by

Andrea Caratsch, Zürich
Michael Haas, Berlin

Text a výběr citátů z Bible / Text and selection of Bible quotes

Petr Štěpán

Překlad / Translation

John Comer (English)

Helga E. Huml (Deutsch)

Sergey Zhelyabovskiy (Русский)

Redakce / Redaction

Bc. Dominika Bártová

BcA. Soňa Židková

Grafická úprava / Graphic Design

Ondřej Zita

Technicko-grafická spolupráce / Technical-graphic Support

Dominik Biřo

Fotografie / Photos

Jens Kunath, Oto Palán

Spolupráce / Cooperation

David Kejř, Tatiana Pohoyda

Tisk / Print

Aladin Agency Praha

ISBN 978-80-87700-00-6

Srpen / August 2012

Náklad / Edition 1000 ks / pcs

© Galerie MIRO Praha

zadní strana / back side

GRŮNE MADONNA, 2011
(Zelená Madona)

akryl a saze na plátně / acrylic and soot on canvas
280 x 200 cm

Galerie MIRO Praha

